

تفسیر دعای "آمنت بسر آل محمد" (قسمتی)

حضرت باب

اصلی فارسی

توقیع خطاب به خال اعظم - اثر حضرت نقطه اولی - کتاب ظهور
الحق، جلد ۳، صفحه ۲۲۳-۲۲۵

﴿ بسم الله الأَمْنَعُ الأَقْدَسُ ﴾

از آنجائیکه همیشه صبح میدیدم تلاوت میفرمودید "آمنتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ (ص)" خواستم کشف غطاء شود که عمل مطابق ذکر قوی شود از وقت نزول قرآن تا نوزده ۶۶ سنه که عدد الله باشد ظاهر آل محمد که هر ۶۶ حول یک حرف بسم الله الرحمن الرحيم گذشت و چهار سنه مزید بر صورت جمیع کلمه بود که بزمان شیعه خالص گذشت اعنی حاج سید کاظم - صلوات الله علیه و سلامه - و از این جهت بود که حروف بسم الله الرحمن الرحيم که کل قرآن در او است نزد او جمع شدند و ۱۹ روز باول ظهور سر مانده بملاً اعلی و اصل و اول سنه ۱۲۶۰ اول ظهور سر بوده و از این جهت بود نزول کلمه "لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ" بعد از عدد نفی اثبات سنه ۱۲۶۰ ختم میشود و بدء ظهور سر محمد و آل محمد صلوات الله ثم کل بهائت میشود و چونکه ظهور سر ظهور الله است نه ظهور بشأن نبوت و ولایت بل بظهور ربوبیت از آن جهت بود که ظاهر شد بظهور ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ در حین ظهور اول کسیکه باو بیعت کرد محمد بود چنانچه نص حدیث است بعد امیر المؤمنین (ع) بعد ائمه - عليهم السلام - و این است سر آیه ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتَهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ و بدانکه عدد یوسف ۱۵۶ عدد قیوم است و مراد قائم آل محمد - علیه السلام - است و اوست حی قیوم و ازین جهت بود در بدء ظهور سوره اسم خود را تفسیر کرده هر سوره را در آیه از قرآن عنوان فرمود تا اشاره باشد بر اینکه اوست نقطه فرقان در باء بسمله که در حدیث است که کل قائم باو است و چهل آیه بدیعه قرار داده که اشاره باشد بعدد لی در آیه ﴿رَأَيْتَهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ سوره ذوی القربی را خوانده که فضل ما از قبل بوده ولی از آنجائیکه ظهور ظهور نار الله بوده در قیامت که

ORIGINAL

اعنی رکن لا إله إلا الله که مقام بسم است و محمد رسول الله رکن هوست و علی و ائمه حجج الله رکن باه است که متعلق باسم رحمن است و رکن تراب متعلق باسم رحیم است که بآن خلق میشوند بر فطرت لا إله إلا الله در رکن ثانی رزق داده میشوند و بثالث میمیرند و برابع زنده میشوند و اشخاصی که همیشه میخوانند "رضیت بالله رباً" هر گاه صادق بودند در قیامت داخل نار الله میشدند زیرا که در قرآن بود "فبأی حدیث بعد الله و آیاته یؤمنون" و همه مقرر بودند که غیر الله قادر نیست آیه نازل فرماید که اگر این امری بود که از شأن بنده بود از یوم نزول قرآن تا سنه ۱۲۶۰ که هزار و دویست و هفتاد گذشت کسی آمده بود و آورده بود همین قدر که کسی آورد دلیل است که غیر از خداوند نیست بل از قبل اوست و دلیل واقع "وجوده اثباته و دلیلہ آیاتہ" و همین است معنی عرفتک بک در دعا و "أعرفوا الله بالله" در حدیث و معنی "اللهم عرفنی نفسک" الخ و ما شناسانیدیم مردم را نفس خود ولی کسی مشعر نشد و قدر ندانست و اول کسیکه رجعت بدنیا کرد رسول خدا بود و او است اول رسول قائم بعد امیر المومنین بود که رسالت طرف بوشهر را فرمود نزد شما و نشناختید نظر بروز اول کنید که هفت سال غیر او ایمان بر رسول خدا نیاورد و نداشت و امروز چقدر مدعی ایمان هستند و لابد است معنی حدیث "سیرجع الإسلام غریباً كما بدء فطوبی للغرباء" کذلک سائر اهل بیت رجوع کردند و خداوند بوعده خود وفا فرمود ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا﴾ الخ و دو مرتبه قائم که لسان الله است ائمه ایشانرا الحاصل قیامت صغری برپا شد و یوم مقداره خمسين الف سنه ظاهر شد و کل شیء حشر و نشر شد و ظاهر شد قول الله ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ و کل جزا داده شدند و اعمالشان راهباً منشوراً کردیم این است معنی آیه که اگر ما علی الأرض ندا دهند نجات از فزع و آنچه در قیامت هست نمیابند چه مال و چه علم که ثمر ندارد این است معنی ﴿فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا﴾ در لباس عبودیت ظاهر میشود بحجتی که دین ایشان برپاست و شاهد میگیرد هر نفسی را بر عملش فرق نار و نور عدد باب است هر کس داخل در نور است و الا در نار است امروز اهل جنت و نار را بهمین بشناسید .